

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Сваке недеље и сваког празника, браћо и сестре, и свакога дана Света Црква прославља неке догађаје из живота Господа Христа или празнике Светитеља Божјих који су Богу угодили живећи овде на земљи. Данас у ову недељу, пред Часни Пост на недељу дана, Света Црква изузетно врши помен, врши спомен догађаја који ће се тек догодити на крају овога света и века. Данашња недеља је посвећена доласку Господа Христа, другом доласку и Страшном Суду. Данашње Свето Јеванђеље о томе детаљно говори, чули сте га. Када дође Господ поново да суди свету, живима и мртвима, да свакоме да по делима његовим, онда ће вели, сести на престо славе Своје и пред Њим ће се сабрати сви народи без обзира када су и где живели, сви они потомци Адамови, од Адама по до тога момента Страшнога Суда. И онда ће Господ, каже, разлучити тај огромни народ на два дела. Један ће ставити са десне стране Себи а други са леве стране Себи. Са десне стране су праведници а са леве грешници. И онда ће се обратити Господ онима са десне стране и рећи: „Ходите, благословени, Оца Мојега примите Царство које је припремљено од постања света!“ Зашто им то обећава? Зашто им дарује Царство Небеско? Он објашњава даље: „Гладан бејох и нахранисте ме, жедан бејох и напојисте ме, наг бејох и оденусте ме, болестан бејох и обиђосте ме, у тамници бејох и дођосте к мени.“ А они, упитаће га: „Господе, када те то видесмо и гладна и жедна и нага и у тамници и болесног?“ А Он одговори: „Када учинисте једноме од ове моје мале браће и мени учинисте.“ Онда се окреће онима са леве стране. Њима говори страшне речи: „Идите од мене проклети у огањ вечни припремљен ђаволу и анђелима његовим!“ Зашто? Зато што, понавља исто оно - гладан бејох не нахранисте Ме, жедан бејох не напојисте Ме, и тако даље.

Дакле, огањ вечни није спремљен за човека. Царство Небеско јесте од постања света припремљено за човека а пакао је припремљен за ђавола и анђеле његове и за људе који врше вољу ђавољу овде на

земљи. То су они који не слушају закон Божји, не живе по њему и не труде се да живе по томе закону.

Овим Јеванђељем, браћо и сестре, Господ је многе ствари јавио људима. Показао је шта је мајка свих врлина, шта је главна врлина хришћанска. То је христољубље, љубав према Христу а она се пројављује љубављу према Његовој малој браћи. Господ је постао човек а људи су постали Његова браћа и сви невољници у овоме свету, у ствари Христос у њима страда и пати. Ако је неко гладан и ми га нахранимо, ми смо Христа нахранили, ако је жедан ми га напојимо, ми смо Христа напојили јер то значи *када учинисте једноме од Моје мале браће и Мени учинисте*. У свакоме човеку је Христос, сваки човек је христолико биће, боголико биће јер је створен по лику и подобију Божјем без обзира да ли је хришћанин православни или неки незнабожац, сви су људи створени на исти начин по лику и подобију Божјем. Друго је питање шта смо ми са тим ликом Божјим урадили у себи. Тако исто и оне које упућује у пакао, у огањ вечни, Он их не шаље тамо, бар не овом својом јеванђелском причом због неких њихових тешких грехова, иако на много места у Јеванђељу говори где је место грешницима а овде говори само о одсуству врлине, немање христољубља, немање љубави према Његовој малој браћи јер *кад бејаш илаган не нахранисте ме*: у гладноме Христос гладује а ви га не нахранисте. Дакле, овде се ради о томе да одговара и онај ко не чини добро а то каже један од Апостола Светих: „Ко зна добро чинити а не чини, грех му је.“ Тако и ово, сви знамо да треба чинити добро, помоћи невољноме у било каквој невољи да је, било ко да је, тада не гледамо вид, гледамо човека пред собом и Христа у томе човеку. Дакле, ко може добро чинити а не чини, грех му је. Ови који су били са леве стране, управо су тако чинили. Могли су да нахране гладнога, да напоје жеднога али то нису учинили и зато бивају осуђени на вечни пакао, вечне муке, огањ вечни.

Браћо и сестре, поред грехова које чинимо, за које се кајемо и треба да се кајемо целог живота, да се трудимо да не грешимо, да се трудимо да чинимо и добра дела. Јер, каже још Свети пророк цар Давид: „Уклоните се од зла и чините добро.“ То су две стране нашега спасења. Прво је уклонити се од зла, не грешити, а друго је чинити добро, значи чинити неке врлине, неговати неке врлине у себи. А врлине су у ствари заповести Божије, које ми треба да испуњујемо. То је данашња, браћо и сестре, поука свима нама, пред овај Свети Велики Пост којим нас Господ припрема да будемо спремни за Царство Небеско када нас Он одавде позове. Не само у томе посту, него целог живота да се држимо онога: уклонити се од зла и чинити добро. Дакле, не грешити, борити се против греха а трудити се да чинимо све оно што је Богу мило и драго и Богу угодно. Јер, само таквим животом, браћо и сестре, ми ћемо се удостојити да станемо са десне стране Страшнога Судије, када буде сео да суди живима и мртвима и да свакоме да по делима његовим. Није Страшни Суд зато страشان што је Судија неправедан, него баш зато што је праведан, што ће дати свакоме оно што је заслужио, у томе и јесте Страшни Суд Божији јер сами себи припремамо овде на земљи још или Царство Небеско или огањ вечни у паклу.

Нека би Господ нама свима даровао снаге и целом нашем народу и свима људима, да сагледамо циљ нашега живота овде на земљи а циљ је Живот Вечни и Царство Небеско, да се трудимо на томе путу у остварењу тога циља, да нашој Вери Православној учимо нашу децу и омладину, и да тако извршимо своју дужност према својим потомцима а да се сећамо наших предака у молитвама и у поменима које за њих вршимо. Јер само тако, браћо и сестре, можемо се надати да се и ми нађемо са десне стране Господа, да нас упуту у Царство припремљено од постања света и да тамо и ми са свима Светима славимо чудесног Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. **Амин.**

Нека је срећан и благословен данашњи празник!